

S A N V A I T I N I S L A I K R A S T J I S .

Nr. 4

BROOKLYN, N. Y., 22 d. Sausio (Januar) 1903 M

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas III

Kova su angliais.

Nekurie žmonės iš pat pradžių rūdėn pranasavo, juog busent didis nesizteklis ir badas su angliais, tuom tarpu viskas ir išsipyldė. Kas panašiuose dalykuose gali pasilikti kaltu, tai tik kiekvienas be jokio mąstimo pasakys, juog kalta pati Valstijų valdžia su visu savo surėdimu. Ar valdžiai reikėjo iki tokiam laipsniui daleisti, kad visi gyventojai nuo šalczio susitrauke, tokiam civilizuoatam kraszte, kentėtų tokius vargus? Ar reikėjo daleisti, kad visi piguocziai žemesnias luomas savo baudžiovj laikytų? Jug luosybės stovykla, pasaule gerbiama, gal tik dėl svieto akių pastatyta! Teip isztikro yra ir gal jau ant visados paliks, nes jau dabar, nors daug ir gana daug yra prasiplatinusių paskalų apie sulaužimą trustiecziams ragų, praslinko tasai laimikis, kad piniguočiai ant žmonių vajtojimų susimylėtų ir pasiduotų. Reikėjo tokį svarbų daiktą žmonių busenziniai gerovei atlikti iš laiko, iš pat pradžios, kada dar milionieriai visiszkai nebuvo viską į savo rankas sugniauzę. Isztikro, jauslam žmogeliui toksai surėdymas, ypacz luosybės kraszte, pasirodo arsziau baudžiovos, kurioje kitus kartus szimtai tukstancziai nekaltųjų stenejo. Szaltis ir badas (tik nesakysim apie tokį, kada jau nė sudžiuvusios plutos nėra), žmogui atima paskutiniai jo sumenkusias spēkas ir padaro beprocziu, tuom tarpu keli besoczia, viską turėdami paglemžę, szypsosi ir juokauja. Jiems nuolatos sziluma peczius laizo ir jokio vargo, nė mažiausios dalelės paskutiniojo, nepazįsta,

Norėdamas palikti gyvu ir su sveikata, mokėk dabar 10 arba 12 dol. už anglių toną, tuokart galėsi keliolika dienų prie peczius pasėdėti, bet iš kur tuos dolierius imti, kad visi valgomi produktai beveik dvigubą prekę igavo? O jeigu kartais neisztenki, szalk ir mirk, visi džiaugsis, nes apie jo vietą keli jau suka, ir pagalbos negausi. O kiek szią žiemą Suvienytose Valstijose žmonių nuo šalczio numirė, kiek tokių varguolių po žeme pakimszo! Nesmagu nė raszyti, kas porą sąvaiczių atgal New Yorke atsitiko. Sztai tulas lenkas, negaudamas darbo, kenzia szaltį, kenzia badą, ir prieglaudos niekur negaudamas, ant gatvės, akvyvaizdoj szimty liudųtojų, mirszte. Policija tik tuokart susimyli, kad nabagą atranda be žado ir pusiau mirsztantį!

Toji žiema su tokiais vargais nepaskutinė, bus jų dar ir baiesnių ir iki tol, kol amerikiečiai ne įgaus kitoniszky pažiurę. Jie dabar stato save labai daug iszmanancziais ir panaszus vargus laiko per vėjus, tacziaus kad tuos, teip vadinamus pilnus visa burna ukėsus, sulauku pagaus vargas už skvernų isztikrųjų, tuokart apsiszvieis ir kitoniszkaai apie savo ateitis apsziiurės.

Bet vienas Dievas tezino, kada tokie laikai uzstos, kad visi sąziniszkaai savo pareigas atlikinėš, o tuomtarpu tu, vargzszas žmogeli, kėsk szaltį ir badą.

Bedieviu begedystės.

Brooklyne tulas vaikas szią metą buvo pazadėjęs moterį vesti. Iszgirdeš apie tokį dalyką bedievis (koks tai szun-

advokatis), atėjo į namus pas tą vaikną, nes jiedu nuo seniau buvo pazįstamu, ir sako:

— Girdeėjau, juog tu, Povyhuti, kentiną moterį vesti. Buk tau giliukis, bet ar nenorėtum pas mane szliubu imti?

— Ką plempi, ar išz galvos iszbriđai — suszuko vaikas, bet pagaliaus apsvarstęs, juog negerai su tuom iszšitarimu padaręs, nes mažam tas viskas dėl juoko likosi jam pasakyta, todėl umu laiku dadurė:

— Kodėl ne, viskas yra galima, — tą pasakęs pradėjo juoktis.

Bedievis, matomai perdaug buvo apszviestu, nesijuokė, tik vėl savo kalbą pradėjo:

— Ar žinai ką? Eik szen, asz tau vienam viską pasakysiu. Jeigu tu imtum pas mane szliubą, asz tau duocziau, nors ir dabar, 5 dol. ir už visą mėnesį, kaip apšivesit, randą už stubas užmokėcziau. Antgalo, gali dar kokią porą sąvaiczių ir valgydinti.

— Asz, broliuk, mislijau, — tarė vaikas, — juog tu tik szposus iszdavinėji, bet matau, kad isztikrųjų it žaltys prie Jievos prislinkdai. Ar matai duris, tu begėdi!

Bedievis mato, juog czia gali buti karszta, pasįgriebęš kepturę ir, atbulas prie durių prislinkęs, kaip drutas iszsinėszė.

Tai ve kokie bedievių begėdiszkumai apšireiszkia: apie juos it apie cigonų vagystes ir pasielgimus galima storiausias knygas piraszzyti. Gaila, kad apykaklės jam nesuszildė, o butų iszskasztaųes daugiau, negut ant szliubo.

V a i k a s .

Mokslas tikejimo ir doros

PAVEIZDUOSE.

Sulaukys laisvą ir autorijų kun. K. Riedel. J. Dr.

Lietuviškon kalbon beritė A. Kalnietis.

„TIKĖK O SUPRABI“ (Šv. Agusi.)

(Tas.)

„Po Jėzaus Kristaus įsikunijimu suprantame tą tikejimo paslaptį, per kurią išpažįstame, kad Dievo Sunus priėmė žmogaus prigimtį ir suvienijo ją su savo Dieviškąja asaba į vieną Dievišką asabą. Bažnyčia šventa stipriai ir tvirtai išpažįsta dvi prigimtis Kristuje teip, idant būtų tikima, juog tas pats Kristus yra drauge vienatiniu Dievo Sunumi ir žmogaus Sunumi, nes vienas be antrojo yra nenaudingas išganymui. Ir teippat pavojinga yra klaida tikėti, kad Jėzus Kristus yra tik tai Dievu, o ne yra žmogumi, arba — kad yra tik tai žmogumi, o ne yra drauge ir Dievu.“

Eutyches pasielgė sau kaip visi atskalonai: keikė ant Popiežiaus ir patrijarkų ir elgėvą pagelbos — švietiškąją valdžią. Visagalingasis Chryzapijus nudžiugo iš to, matydamas tamė progą atkeršyti neapkenčiamamjam Flavijanui. Kaip — gi pasisakė jam lengvai patraukti į savo pusę Dijoskorą, Aleksandrijos patrijarką, drauge su keletu Egipto vyskupų, o be to da — nedorą cieciorinę Eudoksiją ir cieciorį Teodozijų II, kuris neturėdamas jokios tiesos ir valdžios, sušaukė sinodą in Efezą, į kurį pakvietė net ir Popiežių, ir kurio pirmesdžiū buvo ne Flavijanas, bet — Dijoskoras.

Rugpjūčio 8 dieną 449 metuose susirinko sinodas. Eutyches'ą, atvykusį tenai su ciecioriaus kariuona, pripažino už nekaltą erezijos — o Flavijaną nutarė pašalinti nuo patrijarkos sosto. Nežiurėjo nė ant Popiežiaus pasiuntinių stipraus pasipriešinimo tam, nė ant karštų maldavinių keleto vyskupų, idant neteisinga ištarmė ant Flavijano būtų atšaukta. Dijoskoras pakilo ir suriko rusčiai:

— Kareiviai! šiaikit!

Bažnyčios durys staigai atsivėrė — kareiviai su nuogais kardais įpuolė ir privertė vyskupus pasirašyti po ištarmę, pačiuosiuojančia Eutyches'ą, o pasmerkančia Flavijaną.

Popiežiaus pasiuntiniai nepasidavė; vieną iš jų įmetė į kalinį, kitam pasisekė pasprukti. Ant Flavijano puolėsi pats Dijoskoras, parmetė jį ant žemės, mindžiojo kojomis, mušė kumščiomis per veidą, ir visą kraują apsiopylęs paliepė nuvesti į kalinį. Antrytojas Flavijanas tapo ištremtas į Lydiją, bet da ant kelio dėl žaidų apturėjo namie ant sargų rankų Rugpjūčio 11 dieną 449 m.

Toks zveršikumas atidarė akis cieciorui, kad net numirė iš susikrimito. Jo įpedinis Marcijonas apsudijo Chryzapijų ant smerties, ištrėmė Eudoksiją į Jerozolimą ir padėjo Popiežiui sušaukti visuotinį susirinkimą į Chalcedoną metuose 451-uose. Bedieviškąjį Dijoskorą numetė nuo patrijarkos sosto, Eutyches'ą atskyrė nuo Bažnyčios, o Flavijaną pripažino už kančintinį už tikrąjį tikejimą ir jo palaikus parvezdino į Konstantinopolį, kur iškilmingai palaidojo juos šventų Apaštalybų bažnyčioje.

Užgėdintas eretikas.

Eutyches, kaip augščiau buvo minėta, mokino, juog Jėzujė Kristujė yra tik tai viena prigimtis. Jis tvirtino, buk žmogiškoji prigimtis Kristujė teip susiliejo su Dieviškąja jo prigimtimi, kad šitoje visiškai išsileido — lygiai kaip medaus lašas dingsta mariose, arba vaško trupinys išnyksta ugnyje. Nors šitą ereziją susirinkimas Chalcedone pasmerkė, turėjo ji vienok daug išpažintojų ir apginėjų.

(Toliaus bus.)

Isz gedos prazuvo.

Užtėmo nuo rustybės mano akys,
pasėnau tarp visų savo nevidonų.
(ps. 6-7.)

— O mano vargelė! Greičiau daktaro, nes gal jau atinasi paskutinė mano gyvenimo valanda!

Teip dejavo suaugęs vyras, sunkia liga suspaustas. Jis gulėjo lovoj; kambaryj tuomtarpu nieko nebuvo. Pakelė galvą, pricgalvę rankomis papurtė, atsirėmė ant ramos ir, galvą žemyn nulenkęs, pradėjo ašaroti..... Ko jis verke ir ko rauduoja? Ar mažam iš sopulių, ar iš didelio savo vargo, o mažam ant nelaimingo likimo? O ne! Jis, teisybė, jau prilipo savo gyvenimo liepto galą, kad jau neatbutinai su šviesia saulute turės atsisveikinti, bet jam nebuvo gaila šios vargų pakalinės, jis jos nerauduoja, tik gaila jam buvo jo blogų darbų, kurių gyvenimo bėgtyj ir mešlo kravas prikretė. Atsi-zvelgus į praciūtį, apart kuniško sopulio, kuris iš jo jau paskutines pajiegas plėšė, jo silpną dušią apėmė dvasiški skausmai, su kuriais jis visą savo gyvenimą buvo kariavęs. Tie skausmai jį dabar troškino. Akys apstraukė kokia tai migla, veidas pavirto į sudziuvusį grybą, o rankos, Tu Dieve! Pirštai lyginai vanago nagai, visus kaulukus perdėm galima buvo suskaityti.

Rymoti ant ramos jau jam sunku buvo. Pasirito į lovą ir, atsidusęs, prabilo:

— Koks ašai vargšas... jau gal visi manimi niekina... Ir už ką? Ar jiems netarnavau, ar jųjų norų nepildžiau? Daktarka, toji gera žmona, zadėjo taunkias mane raminti ir duoti palengvinimus..... Tuščias kambarys.....

Teip jam bėraudojant, durys prisivėrė ir ant slenkščio pasirodė gana pavuęs vyras su popierų pundleliu ranoj.

— Kaip tau, Jonai, einasi? — užklauskė pribuišas, — mažam pagerejo?

— Truputį, bet..... bet visai menkai.....

— Maž' galėtum tą puslapį perskaityti, kurį vakar buvai rašęs?

— Duok tamta šę.

Paėmė į rankas atneštą ilgą popierą, pervedė akimis nuo viršaus iki galui ir patylomis pradėjo skaityti. Truputį išskaitęs prabilo:

— Na, tai vyskupas Baranauckas mirė..... gerai, gerai..... tai jam biblija padarė.....

Tą pasakęs nutilo ir tik akimis po popierą vedžiojo. Po valandėlei vėl tarė:

— O ve, savasis, daktaras ir mokslinčius ir kunigams dar tarnavo..... Ištikro juokai. Na, o tamsta, ką pasakysi? Ar gal pripažįsi, kad jis vienpusiškumo neprisiilaitė?

— Žinoma, kad teip — atsakė pribuišas.

— O — gi ką tasai „Karavojus“ su savo laiškais..... jie atmįs mane ilgai..... aš galiu ir be jų apsieiti. Paimk tamta, bus viskas gerai.

Pribuišas, nors Jono tarytum geriausiu prieteliu buvo, bet dabar, kad tasai iš lovos menkai jau galėjo išsiriti, pasiulytą popiergalį paėmęs išsinesino laukan. Kas jam galvoj, kad jis per savo paikumą baigia gyvenimą ir dar turi tiek rūpesčių turėti.

Pasilikęs sergantis vienas išlipo iš lovos ir, priejęs prie lango atsisėdo. Jo dumos dabar skraidžiojo ne po Suvienytas Valstijas, bet po Suvalkų kraštą, kur gimė, augo ir mokinosis. Jis nepersėnaisi iš tų buvo atkeliavęs, todėl ir mislijo dabar apie gimtinę kraštą.

— Aha, atsimenu, — kalbėjo pats į save, — atsimenu, kaip aš pirm kokių 8 metų buvau laimingas..... Man nerūpė

jo niekas, buvau doru, Dievą mylėjau, bažnyčią lankiau ir... ir jos tarnus mylėjau... Labai apsigavau, kad paklausiau paklydusiųjų draugų kalbos. Apsirikau, bet dabar nelaikas grįšti į tą patį buvį... Nelaimingas... norėjau garbės, atkeliauvau, o dabar kas... Su giliausiu nusizeminimu eičiau prie altoriaus... išpažinčiau savo paklydimą... bet, bet gė-ė-da bus mano draugams... tegul žysiu... jie už mane atsakys.....

Prie tų žodžių sukniubo ant lango ir iš akių ašaros versmėmis pradėjo plaukti.

Tuomtarpu subeldė kas į duris. Tai buvo minėtina daktarka, atėjusi sergančio atlankyti.

— O kas dabar, tamstai, pasidarė? — užklausė inejus daktarka.

— Viskas gerai būtų, tik jaučiuosi labai nuvargusiu — atsakė Jonas, šluostydamasis ašarotus veidus.

— Mažam, tamsta, ve išgertum tu gyduolių, kurios krutinei palengvinimus priduo? —

— Ačiū, ačiū; jau aš pavalgiau ir atsigeriau.

Daktarka nustebo, išgirdusi tokį aštrų atsakymą, tačiau prisitartinus prie Jono ir, matant jį be žado ant kedės svyruojantį, paėmė už rankos ir, privedus prie lovos, paguldė.

— Duokit vandenio... vandenio... aš norėčiau eiti į baž-ž-ny-ny-čią... kunigo nor-r-rū... gelbekit... — murmėjo sergantis.

— Šunes tau reikia; užmigk greičiau, tai bus geriau — atsakė daktarka.

Sergantis dar ką tokį pusiau burna pasakė, akis pervertė, pagaliaus išsižiojo ir, rodos, kaip daktarkos klausydamas, išbalo ir užmigo.

Buvo 10 valanda vakare. Oras puikus, kaip tai visuomet pradžioj šv. Advento esti. Ant dangaus giedra žvaigždėlės, tarytum į kuopas susirinę, tik šlemena. Tulam kambaryj sėdi du vyrų ir kalbasi:

Jis teip norėjo, kad jį laidoti. Nereikia jo paisyti, ką prieš pat savo mirtį išreiškė norą, buk kunigo reikalaujās.

— Kitaip ir negalima padaryti. Tamsta važiuok į New York'ą ir, kaip žinai, viską parenkie.

— Gaila Jono, bet ką darysi, kad jis toks neargumentališkas buvo.

— Matai, geidziantieji nuo savo tautiečių, ypač iš dailios laisvamųjų, garbės, tokią užmokėsnę visi gauna. Sugriuvo; pražuvo ir nebėra. Teip atsitiko ir su Jonu. Nors jis sau ir gana „mažam“ blogai pasidarė, tačiau mums kokią garbę paliko, sakyk kokią?

— Žinoma mums labai patinka, tik tie kunigiški laikraščiai mūsų mislis ir mierius visiems aiškina. O, kad jų rebutų, koks tuokart mūsų buvis būtų! Matytum, tamsta, kaip kiekvienas tamsuolis mus gerbtų.

— Tai ryt, apie... apie 4 val. tamsta turi į New-Yorką važiuoti, tokiu būdu eisiva primigsim.

— Eiva, šiandien užteks.

12 valandą dieną, ant gelzkelio stacijos stovėjo keli vyrai ir moterės. Tarpe jų buvo ir daktarai su daktarkomis ir „godotini kunigėliai“ ir garboriai. Tačiau jų atsirado ir teip vadinamos „patentuotos“ merginos.

— Tuojaus trukis pribus, — prabilo storas barzdotas vyras, — po viskam nors gerus pietus turėsim.

Jau man net nusibodo ir laukti, — pridurė daktarka, — matomai mūsų Jonukas ir nežino, ką męs su juom rengiam padaryti, kad greičiau nesiskubina.

— O, gana to visko, tegul jis sau ramybėj męga, — atsakė barzdočius ir, pasitraukęs nuo kuopos, neramiais žingsniais pradėjo vaikščioti.

Buvo girdėtis trukio švilpimas ir bambėjimas, matomai jau prie vagzalo artinosi.

Nepraslinko nė dešimt minučių, o jau grabą su Jono lavonu tempė du arkliai, juodai apklostytu. Jį vežė į tę, kur visus gaudadūšius ant geležių kepa.

— Štai ir krematorija, — bambtelėjo barzdočius, — tai čia naujos galdynės mūsų tėvynė. I šitą urvą męs visi iš tarpo mūsų eisim. čia degina kates, degina šunis, sudėgys ir mus, nes męs teip-gi prie kačių veislės prigulim.

— Kas tamstai sakė, kad męs iš tokios giminės patsim? — paklausė tula mergina.

— Kas sake, o-gi mokslas rodo, suprantį, naujos galdynės meklus. — Mislįji, juog Dievas yra. Spiautum man į barzdą, jeigu aš meluočiau.

Tuomtarpu ir lavoną „bedužio“ atvilko. Tuojaus reikėjo paduoti į tarnų nagus ir laukti tik pelenų saujos. Barzdočius kaip pirm buvo nuljudusiu, dabar linksminosi, kad nors viena tamsų „apsviestuną“ savo vilukninku įkalbėjimu pataikė prigauti. Jo akys dabar, ir laputės prie tupinčios ant laktos vištos, tik žėravo. Netrukus sale grabo atstojto ir, pasiglostęs barzdą, pradėjo sakyti paskutinę Jonui prakalbą:

— Męs čia susirinkome prie šito štai dailaus muro — kalbėjo jis, — laidoti savo tautiečių, myliną tautiečių Joną X... Męs jį šitog krematorijog iškepsim ir tegul jis pasilik ant visados mūsų atminty. Vyras buvo paklusnas ir darbštus, jis mano prašymams ir liepimams visada užganapadaravo. Jis už mūsų partiją, nors jos nesuprato, kariavo ir savo sveikatą padėjo. Tu dabar už mus, Jonai, ant šitų blekių turėsi kepti, mažam dar butum gyvenęs, kad butum mūsų norų ir žodžių neklausęs. O dabar tegul bus tau šviesi bonkelė!

Fabaigoj tos kalbos, dalyvautojai rankom suplojo ir nė neapsizvelgė, kaip lavonas iš akių prapuolė. Du tarnų pagriebė nunešė ir, įstumę į pečių, kaip gyvolj iškepė.

Prisižiūrėkim, broliai, į augščiau ką tik perskaitytą straipsnelį ir apsvarstykim to bedievio prapultį, kurs iš gėdos savo brangiausių dušią prarado. Jis gėdėjosi užgauti savo mokiniojus, kurie, šioj pasaulėj tiek baurų pamatų pristatė. — Mirusis, rengdamasis į amžiną kelionę, dėl gėdos paniekino ir Tuomii, Kuris jį buvo sutvėręs. Kurs jį visa gyvenimą savo globoj laikė, dengė ir penėjo; jam nereikėjo su juomi nė atsiveikinti, nė už savo prasižėngimus jo permaldauti. Norints prieš pat mirtį priešai jo akis, Kruvinas Kryzius išskėitė savo sparnelius, reikėjo jį apskabinoti, bet vietog tai padaryti, gėda surišo jam rankas, sustabdė liežuvi, akis apvilko ir paskubino amia mirtį. Kad abejojai pirmiaus, tai dabar žuk greičiaus. Teip atsitinka su visais bedieviais, kurie savo Tevo vardo nepažįsta. Kaip gyvolj krematorijog iškepė, pelenus, (nes visas jo turtas) į bonką supylė ir, lyginai nuozmiausio kyniečio, kur ant kokio stulpo pastatė.

Q—s.

Juokai.

— Aš buvau tokiame krašte — pasakėjo vienas kareivis, — kur upės yra teip plačios, juog ant vieno kranto stovėdamas negali matyti antro.

O antrais atsako: — Aš buvau tokioj žemėj, kur upės teip siauros, kad turi tiktai vieną krantą.

Žinios iš pasviečio.

Maskolija.

Tulas sibyrietis, Sentjanin, neperseniai išleido knygą, kurioje placziai apraso apie Sibyriaus gelžkelio tarnus. Prie Sibyriaus gelžkelio yra tarnaujanczių 11,112 ypatų. Visos tos ypatos, apart kelių szimtų, susideda vis iš įvairių poselencų, kaip tai žmogžūdių ir vagių. Tokiuose atsitikimuose didesnė iš jų pusė yra analfabetais ir tiejei visi prasikaltėliai tankiausiai visai augsztas vietas užima. Maskolijoje jau tokia tiesa, koks jis nebutų, ar latras, ar razbaininkas, by tik bus pravoslavnas, visada gauna ir turi atsakanczią vietą. Pasazieriai, važiuodami Sibyriaus gelžkelio, privalo visada su visomis giminėmis atsiveikinti, kadangi su tokiais konduktoriais ir kitais maskolizkais szuniukais nėra ko perdaug juokauti. Jų globoj kelias dienas pasazierius turi būti — o gelžkelių stacijos — baisiai retos.

Pulkauninkas Grimmas, buvusis Varszavos jeneraliszko sztabo adjutantas, kuris likosi ant 12 metų į katorgą apsudytu, szindien jau atsiranda vario kastyneše, Zabaikalo apskirtyje. Ant kojų neszoja sunkius geležinius retėžius dar ir su alavo kulkomis. Prasikaltėlis, sako, labai yra persimainęs. Barzdą ir plaukus turi nusukustus, su arezstanto sznielium, ant kurio nugaros tik numeris rigošo.

Peterburge studentai vėl pradeda judėti; jie nori visuose universitetuose tulas reformas padaryti. Caro sznipukai tik ginkluojasi ir laukia progos jų susijudiniui, o už nutramdimą mairzo, kuriame žmonių sveikata, o tankiausiai ir gyvastis atsako, orderiai it lytus pasi-pils.

Ispanija.

Naujas pasikėsinimas ant gyvasties karaliaus Alfonso buvo 9 dieną szio mėnesio. Karalius vakaro laike važiavo iš baznyczios ir tulas nepazįstamas szovė į antrą karietą. Ant laimės toj karietoj karaliaus nebuvo, bet tik markizas de la Mina sėdėjo ir du kitu urėdinku. Tacziaus szuvis nė vieno nekludė. Karalius iszgirdęs netikėtą szuvį, iszkiszko galvą iš karietos kad pažiūrėti, bet jo motina po prievarta jį atgal įtraukė ir karietą uždarė.

Prasikaltėlis tuojaus tapo suimtu. Buvo tai nekoksai Feito. Jo kiesz-

niuose tapo atrasta keli registruoti laiskai: karaliui Edvardui, prezidentui Rooseveltui, ciesoriui Wilhelmui ir kitiems. Apart to atrasta daug kitokių paprastų laiszkių. Feito turi 34 metus amžiaus. Po suaresztavimui jis prisi-pažino, juog norėjęs nužudyti ne karalių, bet karaliaus szambelaną, kunigaiksztį Sotomajorą, kuris jam kitus kartus buvo zadėjęs duoti prie dvaro vietą ir savo prizado nedalaikė. Mena, juog Feito turi nepilną protą ir su anarchistais susineszimo jokio neturi.

Venezuela.

Vokietija, Anglija ir Italijsa ant nusisztos iš Washingtono notos atsakė, juog nuo Venezuelės tik tuokart atsi-trauks, kada Haagoj tarptautiszku sudu protokololas nekuriomis vieszpatystėmis bus paliudytu.

Vokiecziai savo tėvynėj labiausiai džiaugiasi, kad Monroe doktriną įgalėjo ir sumindžiojo.

Venezuelės prekėjai ir bankieriai prizadėjo valdziai paskolinti pinigų, kad kareiviams atsakancziai dieninę algą iszmokėti, kolaik tasai visas triukzmas su europiecziais neušibaigęs.

Turkija.

Sultonas visiems Macedonijos urėdinkams, kurie su macedoniecziais kariauja, iszdavė naujas konstrukcijas, apie greitesnį pasikėlelių isznaikinimą. Sultonas iszgirdo apie Maskolijos su Austrijsa mierius, todėl kuogreicziausiai kilusius maisztus nori užbaigti ir bene nors mažiausią dalelę macedonieczių reikalavimų iszpildyti. Kazin kaip sultonui su tomis konstrukcijomis nusiduos, nes žmonės visoj Macedonijoje kaip vanduo puode verda.

Serbija.

Maskolizkas ministeris Lamsdorff į Serbiją pribuvo kaip sykis kuczioj ir pirmiausiai nusidavė į miestą Bielgradą. Miestas, ant jo priėmimo, buvo kuopuikiausiai iszrėdytas. Visi serbiecziai iszkilmingai jį sutiko ir kaipo caro pasiuntinį ir svečią, sveikino. Antrą dieną Kalėdų, karalius, m. Nizoj, priėmė jį pas save ant audiencijos. Po audiencijų, zinoma, atsibuvo iszkilminga puota, laike kurios maskolizką Romanų namą apklojo tukstantcziais sveikatos velijimais, ir atsiveikinęs iszvažiavo.

Iš Serbijos nusidavė į Bulgariją ir tę teipgi tokiu pacziu budu buvo sveikintas. Ministerio mieriu buvo, ap-

reikszi tiems valdonams, idant prie Macedonijos nesikisztu, nes Maskolija sykiu su Austrijsa su tais dalykais viską atlikšę. Maskolijai ne teip rupi, kad Macedonijoje vieszpatautų pakajus, bet gal jį trokszta po savo lopa ją dagauti.

Isz visur.

Vienna. Pietiniuose ir vakariniuose krasztuose Vokietijos, raszoma, juog per keles dienas snigo ir užneszė visus kelius. Laike paskutinių audrų labai žaibavo.

Washington. Apasztalizskas pasiuntinys, mgr. Falconio, į Washingtoną pribuvo ir kun. J. Rooker'o buvo prezidentui perstatytas. Prezidentas su juom ilgą laiką kalbėjosi.

Peterburgas. Caras prisakė, kad dėl priezasties suvejusių 25 metų nuo maskolių su turkais karės, kiekvienam likusiam nuo tos karės kareiviumi iszmokėti toj dienoj po 50 rub.

Londonas. Valdžia dirba naują kareiviszką garlaivį, kuriam torpedos nekuomet nieko neįveiksę.

Varszavas. Vėl kilo visoj Maskolijoje paskalos, juog valdzia žada pagarsinti Melikovo konstituciją.

Manila. Ant vienos iš Pilipinų salų amerikoniszi kareiviai cholera numirė.

Washington. Suvienytose Valstijose arti vieno miliono ypatų tik prie gelžkelių tarnauja.

Berlynas. Prof. Koch'as nusidavė į Rodeziją Apriko, idant tę surasti priezastį, kodėl gyvoliai teip labai puola. Nuo valdzios profesorius gauna ant dienos 250 dol. ir kasztai už kelionę ir pragyvenimą bus sugrązinti.

Washingtonas. Europiszkos vieszpatystės praneszė Kynams, juog iszmokėjimai joms atlyginimų turi būti vie-nam aukse, bet ne sidabre.

Berlynas. Mieste Freising, Bavarijoj, tula naszlė Heilmeier savo penketą vaikų kirviu sukapojo.

Poznanius. Arcivyskupas Gniezno ir Poznaniaus, kun. F. Stablevskis, pavojingai serga.

Peterburgas. Ciesorius Wilhelmzas žada 25 diena Balandžio atlankyti Rymą, o caras 11 d. Gegužės m.

Pretorija. Jenerolas Botha pagarsino atskaitą pinigų, surinktų ant naujos boerų. Suvienytose Valstijose surinko 525,000 dol.

Barcelona. Sustraiškavo streektarių visi darbininkai, o kad kompanijos jų reikalavimų ilgai neispyldė, kompanijų namus, kur stovi karai, apliejo kerosinu ir žadėjo pakurti.

Mazaltau, Meksikoj. Nuo dūmos išmirė tula visa šeimyna. Prisakyta visus namus deginti, kuriuose toji pavietrė apsireiksztų.

Vienna. Turakai macedonieczius senu budu vis dar skerdžia. Gyventojai, kurie spėja, neszinasi į uzbubezius.

Peterburgas. Pradžioj szių metų, tuli Peterburge laikrasztininkai turėjo apvaiszczioti 200 metų sukaktuves nuo pasirodymo pirmo maskoliszko laikraszczio, bet policija, bijodama demonstracijų, apvaiszcziojimą uždraudė.

Berlynas. Vokietijos portuose prekybos vis labiau mažinasi, per ką didelis skaitlius bedarbių žmonių vis auga.

Paryzius. Paryžiuje įgavo proto sumaiszimą povandeninių torpedų išradėjas, Goubet.

Madridas. Karalius Alfonsas XIII žada netrukus atsilankyti pas savo kaiminą Portugalijoj.

Peterburgas. Maskolijai ir Turkijai Anglija nusiuntė protestą už torpedų perplaukimą per Dardanelų.

Tilzė. Eitkunų apygardėse priviso labai daug vilkų. Valdžia prisakė kuogreicziausiai juos isznaikinti.

Isz Amerikos.

100 dienų mitegoja.

Centralia, Ill. Tula mergaitė Meek po 100 dienų miego tik pereitoj sąvaitėj išzubdo. Pradedant nuo 30 dienos

Rugsėjo, nelaimingoji mergaitė miegoja, tai gulėdama, tai sėdėdama, ir visą tą laiką visiszkai nieko nematė ir negirdėjo.

Tą miegą ingavo, sako, nuo susipykimo su savo jaunikiu.

Skriporius tarapatuose.

Chicago, Ill. Jaroslavas Kocian, 19 metų czeikiszkas skriporius, kuris Chicagoj daugiau 15.000 dol. į savo kiesznių susineszė, sziantdien atsiranda blogam padėjime, nes in jį tula milionieriaus dukte, Paulina Astor isz Londono, įsimylejo. Mergaitė jį teip pamylėjo, kad nupirko jam skripką ir antgalo prieszai tėvų norą su juom į Ameriką atkeliavo. Tėvas, matydamas savo dukterį tokiam pavojui, prisakė, kad tuojaus isz Amerikos į Angliją grįžtų, bet klausimas, ar dukrelė tėvo paklausys. Jis su ja susipažino Londono karaliszkam dvare. Muzykė ir daina – didžiausia meilė, jug kiekvienas gali numanyti.

Gairas anglų kasyklose.

Shamokin, Pa. Kietųjų anglų kasykloj Soux gaisras, netoli nuo Shamokin, jau ant 5 milionų dol. bledies padarė. Gaisras užgimė, kaip pasakoja, isz supiltų anglų kruvelių ant virszaus, paskui pamaži ugnis dasiekė ir požemines anglis. Visi kaip galėdami ir kiek iszmanydami gaisrą gesina.

Nuo cziaudulio numirė.

Green Bay, Wis. 6 mėnesių kudi kis lenko Jono Petnyczios ant rankų savo tėvo numirė. Mirties priezastimi buvo cziauduly. Gydytojas apreiszė, jug nuo smarkaus cziaudulio gerklės muskulai szisitraukė ir umą mirtį paskubino.

Gairas bažnyczioj.

Detroit, Mich. 7 diena szio mėnesio bažnyczioj szv. Jozepato per neapsizurėjimą užsidegė Betlejaus stainele ir ugnis perszoko ant didžiojo altoriaus. Altorius likosi labai sugadintu. Laimė dar, kad bažnyczia yra murinė ir ant laiko ugnegesiai pribuvo, kitaipiskas liepsnose būtų pražuvę.

Szv. Jozapato bažnyczia vos pereitoj vasaroj likosi tik užbaigta ir dabar parapijai isznaujo naujų kasztų pridarė.

100 atėvių atgal sugrąžino.

New York. Ant garlaivio „Sardinian“ pribuvo 70 tokių atėvių, kurie visi sykiu turėjo vos 17 dol. 25 centus viso savo turto. Tokiu budu ant vienos ypatos turėjo buti po 24c. Viena

moteriszkė turėjo ketvertą vaikų, o pinigų tik vieną dolierį. Su tokiomis iszvygomis nuo garlaivio „Sardinian“ 100 atėvių bus grąžinami atgal į Europą.

Anglų badas.

New York. Pereitoj sąvaitėj kietųjų anglų prekė paszoko iki \$12.50, o minksztųjų iki \$9.00. Visame mieste, kad per porą dienų buvo paszokęs szaltukas, gyventojai jokiu budu anglų negalėjo dasiszaukti.

Clevelande sudziuos pradėjo tyrinėjimus sulyg anglų branginybės, nes miesto prokuratorius asabiszškai persitikirno apie anglų pardavėjų susirizsimus ir įvairias jų organizacijas, kurie isz vargingo žmogelio nori visada pasinaudoti.

Panaszys kvoszimai ir mieste Bostone prasidėjo.

Isz angliakasyklų.

Sutaikinimo sudas vis dar tęsesi ir jo pabaigos visiszkai dar nematyti. 9 diena Sausio pasibaigė iszsklausimai prieszingos pusės inijai. Liudytojai tokius niekus iszspazino, kad unija likosi užpkakaly ir niekam visiszkai nederanti. Unistai nežmoniszkai laike visų straiukų elgėsi su savo sandraugais darbininkais, nenorincziais sykiu su anais straiukuoti. Straiukierių atmonijimai buvo baissiausiai. Vienus muszė, kitus visiszkai nužudė, o kiek namų dinamitu suardė ir vis užtad, kad paskutiniai save ir savo šeimynas norėjo nuo bado iszvaduoti. Ir tie gyventojai, kurie scabams nors kiek gelbėjo, sykiu ir su jais turėjo metavoti ir už viską atsakyti.

Tokiu budu begalo kalczzių ant unijos prikrovė, kad sutaikinimo sudo pirmsėdis, netikėdamas, jug tai žmonės tą viską gali daryti, suszuko: „Kas do draugija ir kas do žmonija?“

Nuo 10 dienos szio mėnesio prasidėjo tyrinėjimas tarpe unistų.

Ką paskirtoji komisija tyrinedama nuveiks, sunku atspėti, ar vargingamjam darbininkui paliuosos rankas, ar jas ant visą šos retėziais apkals. Jau keli mėnesiai kaip dirba ir kaip tasai sudas kvoszia, bet vargingi žmonelės vis dar be anglų turi szalti.

Kareivio szkaptierius.

Priesz keles deszimtis metų miręs kardinolas Howard jaunystėj buvo tarnavęs angliszkioj kariumentėj, antrame gvardijos regimente. Vieną dieną ofi-

cieriai besivaikstiniėdami, kazarmėje atrado pamėstą szkaplierių ir, juokdamiesi buk iš „katalikų burto“, viens į antrą metė. Netrukus tulas iš offi cierių pagavęs, užkabino ant sienos ir atsitraukė. Tuom tarpu ineina leitenantas Howard'as. Oficieriai jį pamatė, susuko:

— Howardai, žiūrėk, žiūrėk į sieną! Sztai tau nuo popiežiaus orderis!

— Teip yra, — atsakė Howard, supratęs apie ką jie čia tyčiojasi. — Tas daiktas prie mano tikėjimo priguli; tai kas, ką aš jį goduju ir garbavuju; aš už tą daiktą pasirengęs visada į kovą by su kuom eiti.

Tą pasakę, išsitraukė kardą ir, nusikabinęs nuo sienos szkaplierių, pabucziavo ir užsidejo ant kaklo. Visi oficieriai, taritum, kalbas savo užkando ir norints buvo protestonais, tacziaus, gododami Howardą, kuris savo tikėjimą teip labai mylėjo, nekūmeto jau išz katalikiszko tikėjimo nesijuokė.

Karvojaus laiszkai.

Keturiolios dešimties septintas laiszkas.

Žinomas rasztininikas, Boleslovas Prus, sztai ką raszo apie tikėjimą:*)

„Nežiurint ant visų prigimties grozybių, nežiurint ant patogumų, kokie patenka iš draugiszkių sąlygų, smagumų, kokius duoda įvairios formos Išnauojimo Daiktos ir Sportas, nežiurint ant pelno, plaukiančio iš Darbo, ir saugumo, kokį užtikrina Valdžia ir draugiszkos Institucijos, žmogus nesijaučia užganėdintu.

Baugina jį prigimtis, kurioje po uždangalu gyvasties, rodosi, slepiasi negyvas ir besąmoningas mechanizmas. Draugijai slogina jį savo priderystėmis. Visųgalingiausiai gebama žmogiszkos dvasios daugiau duoda mums kančių, nekaip linksmybių; kiti žmonės skriaudžia mus, arba per greitai su mumis skiriasi. Gyvenimas yra per trumpas, svietas nesuprantamas, laimingos valandos praėina kaip debesėliai ir ukta vienas daiktas niekadus mūsų nepameta, butent liudnas klausimas — kam tas viskas? išz kur tas atsirado ir kam tame visame kame dalyvaujame?... Ar praszėme, kad mus išszauktų išz niekybės prie buities kanckios?...

Baisiose nusiminimo valandose, kad

Najogólniejsze Ideaty Zyciowa, p. 267.

jau nežinome, ko labiau verkti: ar nustotos laimės, ar sopulio, kurs po jos pasiliko, tokiose valandose atsiranda prie mūsų Tikėjimas su savo sparnuotu choru stebėtinų tvirtinimų. Mokina mus, kad svietas neyra bedvasis chaosas atsitikimų, bet stebuklingu mehanizmu, padarytu ir valdomu gyvojo ir visagalincio Dievo. Kad tas, ant pažiūros besiekis gyvenimas, yra mokslaine, kurioje rengiamas prie neapskaitomai patenkantesnio ir pilnesnio buvimo.... Kad piktas ir skausmas yra tiktai budais išszitobulinimo, kuriuos valdo ne aklas likimas, bet pilna mielaširdystės ranka iszmintingo ir mylincio mus Tėvo....

„Tėve mūsų, kursai esi Danguose!...“ koks tai stebėtinus skausmas ir išz kur jis galėjo atsirasti ant tos žemės?... Ar tik ne jame viename susilieja pakiliausios religijos....

Mūsų pajautimams ir protui gražus svietas primena muilinę puslę, kurią pikta ranka įmetė į erdvę. Tos bedugnės nepripildytų nusiminimas ir keiksmai visų esybių, nežinia kam pasauktų prie gyvasties ir paskirtų mirčiai. Bet ateina Religija ir tą baisią bedugnę uždengia tokiais gražiais paveikslais, kad jie netik liepia žmogui užmirszi apie kartumus gyvenimo, bet tampa jam szaltiniu nauju, nežemiszkių mėgumų, naujos, virszmogiszkos tobulybės....

Pats faktas, kad Religija yra, yra stipriausiu išzrodymu tiesos, juog: apart jausmiszko svieto yra kitas — gražnesnis ir amžinas....

Kitaip išz kur butų atsiradusios religiszkos pažvalgos, kurių didesnė dalis nesutinika su patyrimu?... O argi galėtų buti optika be szviesos, mehanika be judėjimo, aritmetika be kiekybės?...“

Teip apie tikėjimą raszo rasztininikas, filiozofas, nepaprastas observatorius ir gilus žinovas gamtiszkių mokslų, kurie sulgy visokių Mostų, Sternų, Bebelių etc. turės ateityje užimti vietą religijos. Na, teip nepasidarys, nors tie, ką gamtiszkus mokslus pažįsta pavirszutiniai, gal ir tiki, kad sausi tyrinėjimai ir szalti protavimai gali žmogui užvaduoti szirdį ir jausmus....

Dabar paklauskime, ką apie tikėjimą kalba kitas vispusiszkai apszviestas vyras... Yra jis redaktorius labai praplatusio ir gal gabiiausio už visus Amerikos laikraščius vedamo sąjiti-

ninko „The Independent“...*) Sztai jo nekurie žodžiai:

„Kiekvienas, kurs buvo ugnyje apie dvidešimt penkeris arba trisdeszintis metų atgal, pripažįs, kad teistiszka mišlis (t. y. tikėjimas į Dievą) užima dabar daug įzymesnę vietą, nekaip tuomet. Aname laike visi sznekėjo apie prof. Huxley'o „Svietiszkus Pamokslus“ (Lay Sermons). Profesorius Tyndall „prailginėjo savo regejimus atgal, o regejo medegoje pažadėjimą ir galėjimą įvykti“ visų daiktų. (Prof. Tyndall was „prolonging his vision backward and discerning in matter the promise and potency“ of all things). Strauss apszaukė „Sename ir Naujame Tikėjime“ galutinį triumfą ateizmo (bedievystės), o Romanas savo „Szaltame Apstarvyme Teizmo“ (Candid Examination of Theism) išzrodinėjo netiktai, kad teizmas (tikėjimas į Dievą) neturi logiszko pamato, bet kaip yra tikra, juog mokslas yra nepajudinama tiesa, teip yra tikra, kad tiktai į Dievą yra klaidinga ir negalima. Ano laiko sumisime ir evoliucija buvo išz didesnės dalies laikoma už Meduzos galvą, į kurią nė vienas teistas (tikintis į Dievą) negalėjo pažiūrėti, kad nenumirtų. Priesingumai tarp mokslo ir tikėjimo budavo apstarvostomi kasdien, o dvi iszkilmingiausios mūsų teologiszki seminariji turėjo po „katedrą sutaikinimui mokslo su tikėjimu.“

Reikia tik atszvelgti, kad pamatytume, kaip tas viskas išznyko augsztesniuose protuose. Dabar visi juokiasi išz prof. Tyndall'io garsios prakalbos.

*) Žiūrėk straipsnj „The Theistic Outlook“, — „Independent“, Dec. 18, 1902, p. 3035.

Daugiau kaip
30 metus išzmagintasi
Dr. RICHTERO
visam svetliu žinomus

“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia zydvalcė

**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.**

ir visokių Rheumatiszku
skaudejimų.

na 25c. ir 60c. pas visus
aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

„Svietiszki pamokslai“ yra padėti tarpe senų daiktų. Jau niekas nesneka apie priesingumus tarp tikėjimo ir mokslo, o isz katedros sutaikinimo tikėjimo ir mokslo, szypsosi žmonės. Romanes sugrįzo prie krikščioniszko tikėjimo. Evoliucija neyra jau jokia baidyklė ir ją pamylėjo jau daugelis teistiszku rasztininkų. Paskutinis bedievystės apginimui Haeckel'io rasztas „Riddle of the Universe“ taipo pripažintas už atsiradusį ne savame laike, o vienas isz vokiszku filiozofiszku kritikų neabejojo priskaityti jo prie veikalų, pažeminančių Vokietijos mokslininkus.“

Del stokos vietos tolesnių garbaus rasztininko iszvedimų neprivesiu, bet iszreiksziu keliais žodžiais, ką toliau raszo. Sztai raszo jis, kad mokslą reikia butinai atskirti nuo filiozofijos. Tyrinėjimas visokių apsiraiszkimų gamtoje — tai mokslas; tyrinėjimas priezasczių, isz kurių atsirado tie apsiraiszkimai — tai filiozofija. Ta filiozofija priveda prie tikėjimo į pirmutinę priezastį visų daiktų, priveda prie Dievo. Mokslas ir filiozofija (sueinanti arti su tikėjimu) turi atskiras dirvas ir priesaintis tarp savęs negali. Tai-gi klausimas „Tikyba ar Mokslas“ yra tokiu pat nonsensu, kaip klausimas: „Ko velijai, ar stiklo arbatos ar poros zeverykų?“ Ir arbata ir zeverykai žmogui naudingi ir reikalingi; tiesa, yra žmonių, ką zeverykų nenėszioja, bet geria arbatą, ir yra tokių, ką apseina be arbatos, bet neapseina be apavalo, vienok tvirtinti, kad iszmingingas žmogus turi butinai iszsirinkti vieną isz dvejo: arbatą arba zeverykus — yra iszsistatyt save ant juoko. Teip lygiai skelbti, buk mokintis žmogus negali turėti tikėjimo, o tikintis mokslo, yra absurdu, tokiu pat absurdu, koku butų tvirtinimas, buk apsiavęs žmogus negali gerti arbatos, o geriantis tą maistą negali neszioti zeverykų.

Ant svieto niekas ant vietos nestovi; eina tolyn, arba grįžta atgal. Kijimas tolyn vadinasi progressu, eijimas atgal retrogressu (atžagareivystė, anot Szliupo). Progresso motina yra neužsiganėdinimas tuo, kas yra ant svieto dabar. Isz to izeina, kad laikyti senus rasztus Buechner'io ir Marx'o už paskutinius žodžius visokio mokslo ir teisybės yra buti užganėdintu tuo, kas buvo gera pirm 50 metų, yra stovėti protiszkaai ant to paties laipsnio, ant

kokio žmonija stovėjo apie 1850 m. Socializmas ir bedievystė yra dabar teip asztriai kritikuojami, kaip seniau kritiko Marx kapitalizmą, o Ingersoll krikščionystę. Dabar visi dalykai kitaip virtho, o jeigu kas man užmesty, kad ne tik Szliupas ir senos datos bedieviai-socialistai, bet ir katalikiszka bažnyczia yra pasilikusi užpakalyje savo amžiaus, tam atsakysiu žodžiais H. A. Adams'o: „Jeigu bažnyczia iszrodo užpakalyje judėjimo, filiozofa akis gali patėmyti, kad jos padėjimas yra panašus į padėjimą vežėjo, kuris nors sėdi užpakalyje arklų, vienok juos valdo.“
 Grud. 27, 1902. Karvojus.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Prie Susiv. L. R. K. Amer. naujai prisirasę sekancijos ypatos:

- Prie 30 kuopos, Scranton, Pa.:
 - S. Poszvianskis.
 - M. Kumetis.
 - K. Kumetienė.
- Prie 28 kuopos, Luzerne, Pa.:
 - P. Zurinskas.
 - O. Zurinskienė.
 - K. Szukaitienė.
 - B. Raibikienė.
 - P. Vaitulionienė.
 - V. Kazokas.
 - A. Kazokienė.
 - J. Daugela.
 - O. Daugeliene.
 - J. Žilinskienė.
 - A. Rameikis.
 - A. Dambauckas.
 - R. Dambauckienė.
 - K. Kalėdienė.
 - M. Rekus.

Prie 39 kuopos, Mahanoy Plane, Pa.:
 J. Uleviczia.

K. Gudaitis.

Prie 8 kuopos, Cleveland, Ohio:
 J. Jankauckas.

J. Debesys.

A. Jablonskis.

Prie 9 kuop., moterų, Cleveland, Ohio:
 A. Reveltienė.

O. Jablonskienė.

Centr. secr. J. Kasulaitis.

Juokai.

Tarpe kaiminkų.
 — O, brangiausioji Szmiene, sunku pasaulėj gyventi. Vakar mano senis girtas budams į mano galvą puodą sudaužė. Nezinau nė ką daryti!
 Ar žinot ką, Jonien! Nusipirkit geležinį puodą.

Sekancijos knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istarimo	25c.
Dogmatas apie pragarą	15c.
Trumpi atsakymai ant ūzmetinėjimų priesz Religiją	20c.
Iszguldymas Lioretan, Litanijos Juokų Knygelė	35c.
Paslapcziai Gyvojo Rožancziaus	25c.
Socijalizmo ateitis, apysaka	40c.
Dvi Seserys, apysaka	40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. Kaulakis
 1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

Farmos. Farmos.

Lietuviai! Ar vis dar prie anglių dirbsit ir blogus laikus turėsit? Savo gyvastį, bedirbdami, prarasit, daugiau nieko. Geriausias gyvenimas ant farmų, tik atvažiuokit, o visada galit nusipirkti nuo 500 dol. iki 2.000.

Asz ne esu agentu, bet farmeriu, ir noriu, kad ir kiti tautiecziai isz to naudotųsi. Tuli lietuviai jau nusipirko, taciaus lenkų vis daugiau yra.

Mano antraszas:

J. Rimdeiko, Pomerania, N. J.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna iszgydyma.

Pasiekmingusiai gydau visokias pasleptas ir pavirszines ligas, kaip antai ligas ausies, plaucziu, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimu, silpnai atminti, draskizka nosiujima, lytiskais stipnybes, szelivuma, autinima, veži, blyskizle pas moteris, kraujavima ir t. t., servu ligas, po dagra, numatintu dautinima, pavirsziu ir t. t. Praszilins sūbulas, gyvūn gimdyimo ligas, visokius susilpnus stc. Jovvickizko ligas gydau su papulcis gerianiu elektrizka prietaisu.

Lytiszku daliu ligas

iszgydau per ketveta dienu, kraujo uždudėjimus, odos ligas, semena begima, galizdas gerklės ir burnos ousų akcys ir ausyse, netekima viršikumo, lyzinz nuilpojeima ir t. t. Gydau kopospekmingusiai ir gvarantuojame pilna iszgydyma. Chroniszkos ligos yra mano specializakizmas. Gydysiu be nuzerimo. Jodduogus iszgydysiu namais ligoniu ir jo iszgydymas — tai yra mano priderysė.

DR. LANDES

Szpitolinis specialistas.

134 E. 24-ia ul., kampas Lexington av., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaru. Nedeltoms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negalinti saabizskaiti atsilankyti, gali parszlyti lauzka; butinai reikalaujamas poezinio kvalifikacija.

Rusizka visokiose kalbose. Turin praktika Lohanon, Bilerme, Post Graduate University Hospital, Iliozkizkus Mediciznos Institutu.

**THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.**

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

223 Roobling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Savaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas **CZETVERGAS.**

Kas tuojau ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiūrtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG

Korespondencijos.

Minersville, Pa. Yra mūsų apygardoj keletas naujienų, kurias paketinau paduoti į laikraštį. Svarbiausiu atsitikimu mūsų miestelyje szime laike yra susilaukimas mūsų lietuviškoje parapijoje savo prabaszcziaus, kuris gyvena Minersvilleje. Nors czia lietuviszka parapija yra susitvėrusi seniai, nes jau 1895 metuose, vienok nuo laikų kun. V. Matulaiczio neturėjome czia gyvenanczio kunigo, o tik atvažinėdavo pas mus kas nedėlią, o kartais kas antrą nedėlią, guod. kun. A. Kaminskas iz New Philadelphijos. Žinoma, kun. Kaminskui buvo persunko aprupinėti abi parapiji, todėl jis pereitą vasarą praszė Philadelphijos Arcivyskupo, kad ji paliosuotų nuo priderystės lankymo su dvasiszkais reikalais Minersvilles ir kad minersvilliecziams duotų atskirą kunigą. Bet nebuvo tuo tarpu lietuviszko kunigo. Ir tik kada sugrįžo iz užrubežio kun. A. Milukas, Arcivyskupas Lapkriczio mėnesyje atsiuntė mums už kleboną kun. V. Dargį iz Shenandoah, Pa. Lapkriczio 30 dieną laikė pirmutines czia Miszias. Visi Minersvilles lietuviai nudžiugome iz to paskyrimo, nes mēs ir taip tarėmės izsziusti pas kun. V. Dargį delegatus su užpraszymu, kad apsiimtų buti mums prabaszczium. Už nedėlios po atvažiavimui naujo pra-

baszcziaus laikėme parapijos meetingą, ant kurio atvykō ir kun. A. Kaminskas. Czia pirmiausiai tapo duota atskaita p. A. Kalczincko ir p. Vasiliaucko iz stovio kazos, ir pasirodė, kad izseigos per paskutinius trejus metus buta 675 dolierų daugiau, kaip ineigos. O juogiai tas nedateklus buvo pasidares, kad tiek prigulėjo kun. Kaminskui algos, kuri nebuvo pilnai iszmokama, skaitant po 30 dol. per mėnesį, tai kun. A. Kaminskas per meetingą tą skolą padovanojo mūsų parapijai, už ką mēs tuojaus karsztai jam padėkavojome. Svarstymė dalykų, palytinczių parapijų, abelnai tautiecziai apsiėjo labai rimtai ir ginczy nebuvo. Kad nebutų atėję į susirinkimo salę keli girtuokliai, kurie ateiti tiesos neturėjo ir kuriuos pasigėrusius reikėjo malszinti, kad atsimitų, kur esą, tai mūsų pereitą susirinkimą butų galima pavadinti gražiausiu iz visų, ką mēs savo parapijoje turėjome.

Minersvilles lietuviszcai parapijai 1895 metuose tik ką susitvėrus, mēs da neįstengėme užlaikyti savo kunigo ir kun. V. Matulaitis turėjo keltis į Shenandoah'ri į lenkiszką parapiją, bet dabar skaitlius lietuvių mūsų miestelyje taip pasididino, ir da vis didinasi, kad nėra abejojimo, juog mūsų parapija jau daugiau nepasiliks naszlaite — juog vidados turės savo dvasiszką vadovą, kuris gyvės czia jau vietoje. Po teisybė, tai lietuvių burys ir pirma czia buvo nemažas, tik negalėjome matyti gero, nes nebuvo tarpe mūsų sutikimo ir vienybės. Buvo partijos ant partijos! Iz vienos pusės ardė vienybę valnamaniai (czia yra tckii, ką viesziai prisipažista — esą „bedieviais“), o iz kitos pusės ir tarp paczių katalikų nebuvo prigulinczio susiklausymo, nes koznas norėjo valdyti ir bosuoti, o nebuvo kam klausyti.

Dabar Minersvilleje yra apie 200 szejimynų ir kokie 500 pavienių vyrų. Daugelis iz lietuvių turi savo locnus namus, o kiti turi ir žemės. Miestelis yra labai szvarus; apygarda neapsakomai graži: kalneliai aplinkui vis papuoszti medziais; oras sveisikas, nes neuzeina czia dvoka iz mainų. Pragyvenimas czia pigesnis, negu kitur, nes viena: komunikacija gera ir davezimas visoks lengvas, o antra — aplink miestą daug yra farmų.

Darbai apie Minersville tyczia gerai eina. Merginos gauna darbus fabri-

kuose, kurių czia yra keli, o vyrai dirba anglių mainose. Darbas mainose apie Minersville kur kas yra lengviau gauti, negu, duokim sau, tokiam Shenandoah'e, arba Mahanoy Cityje, o ir darbais czia geresni. Tę jau mainos senos, darbai baigiasi, o ir pats darbas pavojingesnis, greicziau suzeidžia arba užmusza; o pas mus mainos dar naujos, naujus brėkerius vis stato ir nelaimingų atsitikimų sulyginant labai mažai, nes mainos yra geriau prižiuramos, užlaikomas didesnis atsargumas. Po straikų ikszili nevisi brėkeriai dirbo, nes buvo pasemti, ar užgriuve, dabar vienok jau visi emė pilnai dirbti. Todėl iz kitų vietų pradėjo czia traukti darbininkai, visi tuojaus gauna darbus. Užvis czia pajieszkomi gerai mokantiejei darbą mainieriai.

Katalikiszskasis Amerikos Lietuvių Susivienijimas teippat pas mus labai tvirtai laikosi. Kuopa yra labai skaitlinga, nes turi czia keletą smarkių vyrų, kurie moka organizuoti. Dabar gavome tikietelius, kurie privalo buti parduvinėjami ant naudos Susivienijimo. Nors mūsų lietuviai po straikų dar neturinti, bet kad eina apie vieszą naudą, tikietys noriai perka. A. S.

Philadelphia, Pa. Beskaitydami lietuviszkus laikraszczius, tankiai atrandam jų paczių pasigyrimus, kaipo uoliausius ant lietuviszkos dirvos darbininkus, tacziaus viską sžinzszkai apsvarsczius, atrandam anuose daug melų ir paklydimų, bet dar tokių niekniekių, kad žmogų ir skausmai ir rupestys apima.

29 dieną gruodžio, praėjusio meto, „Birutos“ giedorių draugystė parengė balių, kuris ir per tulus laikraszczius buvo paraszintas. Balius nusidavė kuopuikniausiai, nes iki sziam laikui mūsų mieste panaszaus nekuomet dar nebuvo, teip bent visi lietuviai pripažista; laike dainavimo žmonės viens pro kitą grustis grudosi nuo gatvės į salę, by iszgristi mūsų brangias daineles. Drau-

Lietuviai, szelpkite lietuviszkus biznieriuis!
SHENANDOAH, PA.

Damininko Brazansko

Drapanu sztore

galite gauti visokiū drabužiū: vyrams, moterims ir vaikams. — Dabar parsigabenau daug naujų žeminiu apsilvilkimu.
Shenandoah, Pa., 37 Centre str. 37.

gystė vieszai visuomenei dėkavoja už jos ant to vakaro skaitlingą susirinkimą.

Mūsų balius, kaip jau augsčiau minėjom, buvo pagarsintas per laikrasčius. Paėmus į rankas garbingą laikrasčių „Žvaigždė“, buvo malonu ir skaityti apie mūsų balius apgarsinimą, už ką „Žvaigždė“ išzariame savo szirdingą aczių! Bet „Vienybei Lietuvnių“, kaip garsiai su savo „politika“ ir „mokslo“, mes nesuprantam, kas pasidarė, kad mūsų nusiųstą apgarsinimą ir pilnai apmokėtą netik ką sutrumpino, bet dar iz savo pusės ant savojo kuralio pertraukė (tai jų paprastas darbas. Red.) ir mūsų apgarsinime, mus paczius apjuodino. „Vienybė“ pagarsino, juog, rodos, mūsų draugystė butų tarpe visų nefikiausia, už tai kad ant balius lenkiszkas (?) dainas turėjo dainuoti. Iz apielinkės, žinoma, tuli lietuviai perskaitė tokį apgarsinimą, ant mūsų balius visai neatsilankė, bet dar sukėlė nemažas kalbas, juog Birutos giedorių draugystė tik lenkiszkomis dainomis užsiimdinėja, tai, sako, kas iz to, kad eisim, tegul ant jos balius lenkai eina, bet ne mes lietuviai.

Pertad mes dabar klausiam, „Vienybė“ ir tegul ji mums pasako, kas lenkiszkių dainų mokina? Nes visi gerai žino ir mato, juog mūsų draugystė susideda vien tik iz lietuvių, o ir mokinioja turim tikrą tėvynainį, tai iz kur mes galėjom izmokti lenkiszkas dainas, ypacz dar, kaip „V-bė“ garsino, juog mes turėjom ant balius lenkiszkių dainuoti. Skaitant netikusio „politikos“ ir „mokslo“ laikraszcio izsmislytą darbą, nenoromis iz akių aszaros veržiasi ir žmogų neramybės apsiauczia. Budami menkais ir žemais praszcziokečiais palikome varguose alpanstanciją savo brangią tėvynę, vis įjeszkodami szioktios tokios apszvietos, ir atkeliavę į tą liuosą szalį, atrandam tik vienus nepažįstamus svetintauczius. Ilgus laikus klaidžiojam, szukaujam kaip vergai kokiam darže uždaryti, antgalo susieinam į mažą kruvelę, susitveriam sau draugystę ir tankiausiai, nuvargę nuo visos dienos prapūgi, bėgam ant savo linksmų susirinkimų, idant nors savo dainelėmis izszilgimb sofulį sutramdyti. O tuomtarpu „Vienybė“, jau visiems su savo begėdiszkumu žinoma, paima nuo mūsų 50 centų ir vieszai mus apjuodina!

Todėl mes Birutos giedorių draugystės komitetas, iz savo pusės per

garbingą laikrasčių „Žvaigždė“ prie lietuviszkos jaunuomenės atsiliepiam:

Brangus broliai ir sesutės! Pas kuriuos dar nors kibirkstėlė tėvyniszkos meilės atsiranda ir, kurie iki sziam laikui likotės apgavystėmis dar nepajudinti, szalinkitės, bet umai szalinkitės nuo „Vienybės“ ir jos mokslo, nes jos kompanija nuo mūsų tik centus plėszia ir varo savo žydizska geszeltę. Ji tarpe lietuvių sukelia tik kersztus, piktumus ir neapykantą, nes jeigu koksai izszvirkelis parszo jai iz kur nor korrespondenciją, ji iz savo pusės dusyk tiek daduria, by tik kuodaugiausiai atvesti žmones prie izszvirkimo ir jos gerbiamos bedievystės, nuolat save ant pirmo apszvietos laipsnio statydama. Szv. tikėjimas, bažnyczia ir kunigas, tai ant kiekvieno jos puslapio — pirmas begėdiszkas apszmeizimas. Iz antros pusės, jeigu gauna bent kokį rasztelį sulyg tautiszkių reikalų — reikalauja didžiausios užmokesties ir paėmusi negana kad sutrumpina bet dar pagal savo norą pagarsina su įvairiais paniekimais ir išjuokimų budais.

Todėl, mieli broliai, jeigu kuris turite kokius bent reikalus, pritariam kreiptis prie geresnių laikraszczių, kurie visada teisingiau darbuojasi, kurie nori mus apszviesti ir mūsų szirdyse tikrą tėvynės meilę prilaikyti. Ir vietoj tokių apgavikų kaip „Vienybė“, kad jai už ką norints pinigų mokėti, vercziaus tuos centus apvėrsti ant kitokių tautiszkių reikalų, negut už savo pinigų kėsti pažeminimus ir apjuodinimus visiszkiškai nekalti. O kada nuo tų laikraszczių atsikratysim, tarpe mūsų užžibės m e i l e, bet tikra meilė ir broliška vienybė.

„Birutos“ giedorių dr-stės Komitetas.

Sugar Notch, Pa. Dienoj Trijų Kalalių, vakare, mūsų 46 kuopos Susiv. Lietuv. R. K. Amerikoj buvo laikytas susirinkimas. Su prakalbomis pribuvo godotinas kun. M. Szedydis iz Pittstono ir centraliszkas sekretorius J. Kasulaitis. Žmonių prisirinko pilna sale, Pirmiausiai kalbėjo p. J. Kasulaitis apie stovį mūsų brangaus Susivienijimo ir visus ragino prie jo prisiraszti ir prigulėti. Kalba buvo puiki, nes visi likosi užganėdintais. Paskui izszėjo godotinas kun. M. Szedydis. Kun. M. Szedydis savo prakalboj sujudino mūsų broliški szirdis, idant visada laikytumemės vienybės ir riztumemės į kruvą, tuo-

kart mūsų vardas it aidas po pastule skambėtų. Nekurie iz klausytojų vos pirmą kartą tegalėjo girdėti panašią prakalbą ir visą laiką su nuosteba klausėsi. Po užsibaigimui prakalbų keli broliai prie mūsų kuopos prisiraszė.

Todėl mes, 46 kuopa, teipat ir paszaliniai Lietuviai, godotinam kunigui M. Szedydziui ir p. J. Kasulaciui, už atsilankimą pas mus, už pamokinimus ir gerus įjdviejų velijimus, siuncziam szirdingą padėkavonę.

Duok Dieve daugiau mums tokių vadovų, o tuokart ir mes kitaip izrodytum.

Pasiraszė: A. Szimkonis, kuop. sekr.

Elizabethport, N. J. Matydamos tą organizaciją atsiskyrus nuo vaidininkų, kurie darė visokias klaidas Susiv. L. R. K. Am., juog dabar paliko liuosą nuo persekiotojų, žinoma tuom laiku ir sąnarių skaitlius sumažėjo, bet likę liuosais, szandien iz organo „Žvaigždės“ matom, juog dauginas, prisiraszineję ir budami liuosais nuo įvairių ginecy izszpalengvo pradeda jau bujoti. Organizacija galėtų daug sparcziau augti, jeigu tarpe mūsų atsirastų daugiau darbininkų, bet to nėra, visi ramiai sau miegam ir laukiam, kad taji darbą kas kits už mus atliktų. Pasiziūrėjus į mūsų miesto skaitlių sąnarių (viso keturi sąnariai Red.) Tai turi gana daug stebėtis. Kodėl jie neprisiraszo, teipgi tam yra svarbi priezastis, nes jų niekas ant kelio nesumano atvesti, ar mažam nenori. Darbuojantis vyras ant naudos mūsų organizacijos, jis visada izszrodytų tos organizacijos naudą, tai kodėl lietuvis turėtų nuo prisiraszymo atsisakyti.

Teip, broliai, prie Katalikiszko Susivienijimo, neturekim jokios gėdos prisirasztyti, nes mes katalikais esam užgimę ir anais norim mirti, tai kodėl dėlei juo naudos negalėtumėm ir pasidarbuoti.

Paimkim nuo mūsų atsiskyrusį susivienijimą, kuriame atsiskyrė nepervisz 500 ypatų, ir paėmus visus Amerikos lietuvius, kurių atsiranda apie 150,000, tarpe jų mažam vieną tukstantį(?) atrasim, priesztaraujanczių katalikizkam tikejimui, o visi kiti geri katalikai. Žinoma, jų skaitlius, dviem laikraszcziams plieuszkiant, mažam kiek ir pasididino, tacziaus žmogus rasztu ir melais prigautas neilgai to burio prisilaiko.

Szandien mes nepravilom daug apie kitus rupintis, tik visi izszvien tokių darbų, kuris atnesz naudą netik mūsų brangiai organizacijai, bet ir visai tautai. Pelėdos pažįstamas.

Galybe szvento Razancziaus.

Istorikas paveltėlis iš XY amžiaus.

Pažai lenkiška.

Vaivadienė, atplėšus laišką, pradėjo po jį akimi vedžioti ir ant jos veido atsimušė didelė baimė. Strončiaus laiškas buvo trumpas ir nepabaigtas. Senasis kartizis rašė, juog jauzdamas prisiartinančią greitai mirtį, savo tėviškas tiesas išlieja ant ponios Tarnauskienės, kaip jo dukters globėjos ir vaivadienę ant išganymo dušios užkeikia, idant Halkos ranką ir širdį tuojaus pavestų kartizgiui Jakušui iš Lukovicy, kuriam dabar dukterį prizadėjęs, nes pasirodė, juog Dobieslavas Vitčicas jos rankos neyra vertas. „Suziedotuvės Halkos su Vitčicu, tegul bus paskaitytos, kaipjo nebuvusios, nes tasai prakaltėlis jos rankos negali gauti“. Ant tų žodžių baigėsi jo visas raštas; buvo dar keli ženklai, kuriuos sunku buvo perskaityti. Ant pat galo atsirado jo parašas ir pečėtis.

Ponia Tarnauskienė, perskaičiusi laišką, pakėlė akis į Jakušą ir tarė:

— Zinia apie Vitčico prasikaltimą ar-gi turėjo ir Strončių pasiekti, net kur pačioj Lietuvoj, o apie jo nekaltumą gal visai nė negirdėjo? Bet turbūt ne.....

— Žinojo, žinojo, juog Dobieslavas liks nekaltu, — perkirto Jakušas. — Kad ir nebūtų žinojęs, kaip kas su juom dėjosi, aš jam viską bučiau pasakęs, bet Strončiaus Vitčice matė kitonišką kaltybę, ir, man rodosi, dar biauresnę.... Kodėl-gi jis ant jo teip užsipuola.

— Dėl Dievo! ir kas daugiau dar butų?

— Tas ir — aršiausiai, kad jo prasikaltimo paslapti Strončius su savimi į grabą nusinešė, nes jos neapsakė, nė aprašyti nesusėpė. Kaip aš jį to gaspadoj buvau sutikęs, atradau jau beveik pusgyvį; mane pamatęs, valandėlę nusiramino, bet tuojaus pradėjo raudoti, juog dukterę be vyriškos globos turi palikti..... Aš tuojaus jam priminiau Vitčicą, bet jis išgirdęs jojo vardą, vos tuojaus neparvarto. „Tai nekadėjas!“ — sušuko. — „Jug neteislingai jis buvo tuokart apkaltintu“ — aš jam sakiau. — „Kaip tai, ar tai tamta teip-gi apie viską žinai?“ — klausia pas mane Strončius. — Norejo dar daugiau ką sakyti, bet traukūtis jam lupas suveržė; misliju, juog tuojaus baigs savo gyvenimą. Tuomtarpu aš arčiau prisiartiniau ir išsitariau sulyg Halkos. Tuojaus mane palaimino ir vėl jam truputį palengvėjo..... Tačiauš jausdamas trumpą savo gyvenimą, vietoj pasakoti, pradėjo rašyti, už ką jis teip skaudžiai Vitčicu niekina, bet netrukus ranka užstengo ir paskui dar silijosi kalbėti, bet liežiuvis nuo paklusnybės buvo jau atsiskakęs ir, vos spėjęs man ženklą duoti, kad ant laiško jo pečėtį prispausčiau, parvarto ir numirė.

— Jezau mielaširdingasis! Ir už ką jis Vitčicą norėjo apkaltinti? Jug čia pas mus apie jį nieko girdėtis nebuvo..... Visi žinom, juog buvo doru kartizgiu, — kalbėjo vaivadienė.

Jakušas akis nuleido žemyn ir, valandėlę patylėjęs, tarė:

— Kaip aš dabar buvau prie Stripos, dasizinojau keistas paskalas, buk Vitčicas teisingai tajį laišką totoriams buvo rašęs. Ne kitaip, kaip jis pats su tuo armenu turėjo susinešimą. Mažam Strončius apie tą viską teisingiau žinojo.

... O Dieve, Dieve! Nejaug-gi Vitčicas būtų toksai apgavikas ir nedoras? Man tas viskas yra visai priešingu daiktu.

— Ir man teip-gi..... Tačiauš Strončius mislijo, juog Dobieslavo kaltę yra jau plačiai visur žinoma ir Halka jam neturės tekti. Aš teip-gi misliju, juog ant laiko suspėsiu... arklio nesigailėju..... bet, susivėlinau.....

— Ir rašto man neuitdavėte.....

— Gera poni, — perkirto Jakušas. — Kaip tik dasz

nojau, juog Halka jau po šliubui, nežinojau tuokart ką jau ir pradėti, nes kas šliubas, tai šliubas..... Ir man atėjo mislīs į galvą, juog daug geriau padaryčiau, kad laiškū neduočiau, nes tuomi tik Halkos širdį bučiau kraujais apliejęs, kuri su tokiu nekadėju turėjo apsviesti; o jums, poni, teip-gi būtų buvę labai nesmagu, kad už tokio Halką leidote.....

— Labai gražiai iš jūsų pusės buvo apsvarstyta... vienok.....

— O paskui pats sau vienas misliju, — pertraukė vėl Jakušas, — nors po šliubui, gali dar persiskirti, ir kas butų iš to? Nereikėjo nė mano laiško, jiedu poros dienų nebuvo, nes Vitčicas nuruko į karę... Aš tuokart svarsčiau: Vitčicas eina į karę... Dievas žino, kaip jam tē gali pasisekti? Ir kam aš dar turėčiau tuom laiškū skysti Debieslavą, kad nežinau nė už ką, nė kaip? Gal, poni, misliju, juog tuokart teip negerai buvau padaręs?

— A! Teip padarėte, kaip tamtai turėjo geriau išeiti, nes matomai tulus mierius su tuomi turėjote...

— O kad-gi Vitčicas karę prapuolė, aš ir tuokart jam šlovės nenorėju plėšti... teip iki šiam laikui vis tylėjau. Bučiau dar ilgiau tą viską paslaptį užlaikęs; bet ar Mikalojaus Strončiaus, ant mirties patalo paliktas paliepimas; neturi išsipildyti? Jug prieš pat mirtį savo dukterį man pavedė... jį po mano globą turėjo buti.....

— Palikimas Strončiaus — lai bus šventas, — tarė ramiai vaivadienė. — Pertad Halkos ranką aš jums pavedu, nes Mikalojaus valdžiai ant jos turiu... Bet ir Halka, man rodos, jau dabar nesipurtys.

Jakušas puolė Tarnauskienei prie kojų ir jo veidas tokia laime likosi perimtas, kad vaivadienės gerą širdį jis sujudino. Ji tuojaus nuėjo pas Halką ir, parodžiusi laišką, viską jai apsakė, ką su Jakušu kalbėjo.

Jaunoji našlė ramiai, be jokio susijudinimo klausėsi, o kad vaivadienė savo kalbą pertraukė, ji prabilo:

— Aš gerai žinau, juog mano Dobieslavas buvo visiškai nekaltu, o čia, ką ant jo išmislineja, aš netikiu... Tačiauš viską pildysiu, ką tik ponia man sakysis, nes ant manęs valdžiai, jums mano gimdytojas paliko ir prisakė, idant klausyčiau.

Pašauktas Jakušas, nežinodamas iš džiaugsmo nė ką jau pradėti, norėjo ir Halkai prie kojų pulti, bet paskutinė nuo jo tuojaus atsiraukė. Jakušas susimaišė. Tačiauš Halka, nors vaivadienei pripažino, juog ji turės gimdytojo valdžią, bet vis dar nuolatos mislijo apie savo Dobieslavą, ir savo širdies suraminimo nuolat jieškojo šv. rozančių. Ji dar vis laukė Dobieslavo pagrįžimo.

Jakušas meldė, kad šliubas kuogreičiausiai atsibutų, bet Halka apreiškė, juog ji po savo vyrui dar tur raudoti ir tik pro praslinkimui paskirto raudai laiko, galės su Jakušu šliubą imti; zinia apie Jakušo mirtį parejo pereiname mete, rugsejo mėnesij, pertad vaivadienė Halkos su Jakušu suziedotuves paskyrė Lapkričio mėn.

Jaunas suziedotinis, nenorėdamas privalejo su viskuom sukilti ir jam laikas su įvairiais užsėmimas kaip vanduo plaukte plaukė.

Mažaveckio kunigaikščio Boleslavo vainikavimas per niekus nuėjo, nes Kazimierius, gailėdamasis Lenkijės sesto ir tų dviejų, karalystės su viešpatystę, persiskyrimo, viską ant savęs paėmė. Tokiu budu vėl prasidėjo įvairi susirinkimai, susivaižavimai ir derybos, nes kaipjo lietuviai, teip ir lenkai norėjo Padolijį ir Volynijį sau prisisavinti. Karalaitis turėjo atrasti budą, kad sugadinti. Tačiauš visi turėjo vilti, jį g Kazimierius-abudu sostu apimsės.

Keliomis valandomis nuo miesto Brusso, kame turkai buvo nugabėnė karaliaus Vladislavo galvą, gržėjo puikią vasarinę sodybą, vadinamą Genel-Nalin, prigulinti turtingam turkui Abdaliui Bašai. Jis tą sodybą neperseniai buvo apturėjęs nuo tulo savo giminičio, su daugybe vergų ir viską buvo paskyręs savo sunui Ibrahimui; nes paskutinysis prieš keletą sąvaicių buvo paėmęs uz moterį gražią Indžą, per ką tėvas džiaugdamasis, juog jo senasis nedraugas Achmed Baša, kurs teip—gi apie Indžą tupinėjo, jos negavo, pavedė savo sunui visą turtą.

Indžės tėvas, senis Ali Baša, teip—gi norėjo savo dukterį Achmedui pavesti, nes paskutinis buvo neapsakomai turtingu ir turėjo daug šalininkų, o teip—gi nuo nekurio laiko ir malonę pas senąjį sultoną Minradą. Bet tuotarpu atsitiko tas, kad Indžė, budama nuolat tėvo hareme uždaryta, paslaptomis su Ibrahimu susipažino ir abudu susimylėjo. Nuo tos dienos jos sena daboja Zora apsirgo. Reikėjo daktarkos žautki. Daktarka pas sergančią Zorą visadą nuvesdavo pati Indžė ir cielas valandas tų kalbėdavosi. Iš pašalies nieks negalėjo suprasti, juog vietoj daktarkos, cidavo persirėdęs Ibrahimas ir tokiu būdu nevaikščiojo jis pas sergančią, tik prie savo mylimosios Indžės. Laikė tų pasimatymų, jiedu darė rodas, kokiu būdu jiemdvim apsigyventi, nes Indžė labiausiai senio Achmedo nekontė. Senis Ali Baša savo dukterį labai mylėjo, nes ji ir namais valdė ir visais turtais ir tėvo haremu. Pats Ali Baša buti nemokėjo nė ką pasakyti, kad vietoj Achmedo Ibrahimui butų dukterį paskyręs. Viepok tas teip ir atsitiko. Achmedas, degas iš piktumo, pribuvo net pas patį sultoną ir ant Ali Bašos pradėjo skųstis, bet sultonas jam trumpai atsakė:

— Aš tau paveliju savo nedraugams atmonyti, bet tik tokiu būdu, idant jie ant tavęs man nepasiskųstų, kitaip aš tuokart privaleičiu tave nubasiti.

Achmedas to tik ir norėjo, nes tuojuas prisiegė atmonyti ne tik savo senam draugui Abdalachiui, bet ir Ali Bašai. Delėi to su didele iškilme ir su buriu savo tarnų nusidavė į Aigiptą, bet pro praslinkimui kelių dienų, kada jo buris slinko toliau, jis paslaptomis grįžo į sodybą Fayum, prigulinti vienam iš jo draugų, arti sodybos Genel Nalin, kame tuom laiku su jauna motere buvo apsigyvenęs Ibrahimas.

Norints neskaitylingas buris tarnų ir vergų, bet gana puikus, jauniemsiams tame dvare tarnavo. Penkiolika vergių iš visų pasaulės kraštų po Zoros priežiūra, tarnavo poniai; trylika įvairių tarnų buvo prie pono ir dabojo namo, o dvidešimt vergų, paskirti į darbą po haremo daržus, no ryto iki vakarui darbauosi. Budelis Kislar priziurintoj vergų, o senis Margru, kurį tėvas Indžei dovanėjo, sergėjo haremo ir visos Genel Nalin sodybos buvo gaspardoriūi.

Tulą karštą vasaros dieną, Ibrahimas su mylima savo moterimi išėjo į puikų daržą pasivaikščiotų. Norints saulė savo karštais spinduliais žemę neišpasakytai badė, bet tame sode, kur jiedu vaikščiojosi, buvo mielas pavėsis ir oras, pripildęs įvairiais kvietkų kvapais; jiemdvim labai ramu ir linksma; fontanos patylomis tik švapa, vanduo lyginai sidabras, iškilęs augšty, puola ant marmulo plytų ir su smarkumu nešasi į didesnį baseiną; skaitlingumas paukščių apsiaubia visus daržo medelius ir oras prispildo jų linksmons. dainomis; jaunoji porukė prisigeria tuo neapsakomos žemiškos laimės, kokią retas kuris tik gali čia ant svieto sutikti, abudu žnekasi, mylisi ir dėkavoja Allachui, ką juosdu suvedė į kruvą.

Netrukus juodas liudnumas praslinko per skaisių Indės vėdą; ji pakelia akis prie savo vyro ir sako:

— Aš sakai, juog neatbutinai privaleičiu važiuoti, o savo

Indžė vieną palikti? O aš jau be tavęs ir gyventi nemoku...

— Ir aš teip—gi, kad tavęs negaliu malyti... Mahometo rojaus aš be tavęs nenorėčiau gauti, tačiau važiuoti turiu. Mano draugas Hassan Bey, ant mano garbės iškelia puotą, tų visi mano draugai turės susirinkti, o aš tokiu būdu negalėčiau buti. Ant tos puotos ir Achmed Baša paliko išjuoktu, kaip tikriausias mano nedraugas.

Indžė, išgirdus apie Achmedą, sudrebėjo ir, prisiglaudus prie savo vyro, prabilo:

— Bet pargrįši greitai?

— I Gizus dvi valandį keliu... Rytoj—gi, kad saulė užkais ant daugaus, aš busiu vėl pas savo Indžė.

— O Indžė, kad saulėlė visoj savo grozybėj užtekės, lauksiu tavęs ant saulėto kalno — ir parodė pirštu augštus kalnus, nuo kurių galima buvo apžvelgti visą plačią apielinkę.

— Ne, brangiausiaj! Rytoj tenai manęs nelaukie, viršune to kalno smarkiausiai saulė šviečia, pertad koksaį sytiams gali dar, tave pamatyti... Bet man atgal pargrįzus, paliapsiu tų pastatyti mažą aukso namelį, papuoštą purpurais, tuokart jeigu aš ir namietje nebučiau, tu ant to kalno manęs visada galėsi laukti.

— Tąjį namelį praminsim nameliu linksmo laukimo! — pridurė Indžė.

Umai delnais suplojo ir nusijuokė.

— Kas per linksmybės tavo širdy dabar atgimė? — paklausė Ibrahimas, žiurėdamas maloniai į savo moterį.

— Kaip pargrįši, tuokart apie viską dažinosi... bet greičiau gal ne! Bet dabar jau keliauk, nes tuojuas ir saulė leidis prisirtįs.

Už pušės valandos veliaus, Ibrahimas su buriu savo tarnų, jojo iš savo dvaro. Indžė žiurėjo ir atsitolinantijį savo vyrą, bet vos paskutinis alyvų miške iš akių prapuolė, ji liepė tuojuas pas save pašaukti senio tarno Margru.

— Klausyk! — tarė, kad tasai duryse pasirodė ir pradėjo prieš ją kloniotis. — Aš noriu ant saulėto kalno turėti namelį, padirbtą vientik iš aukso ir purpuro; ar šiandien butų galima jį padaryti?

— Jau yra labai vėlus laikas... Bet, jeigu prisakai...

— Tegul Kislaris, kožnam vergui pažada po taurėi kumiso, jeigu šiandien tą viską atliktų.

— O kad ne, po dvidešimt kurbašų (nahaikų)! — dardurė su piktų juoku Margru.

Vienok Indžė gerą širdį turėjo, ypač tame laike, budama pati laiminga. Ji nenorėjo, kad prie jos šalies kas nors turėtų kentėti, norints jis butų ir vergu. Tik su žverimis ir teip jau negalima apsigyti, o kam dar apie žmogų pasakoti. Pertad netrukus tarė:

— Ne, ne, aš to nenoriu! Tegul kumisą jiems pažada, by tik namelis butų padarytas.

— Kislaris jau duos rodą; tačiau su vergais be botago sunku ką nors ir pradėti.

— Ar visi tokie negerai, kad juos teip bausti reikia? — paklausė Indžė.

— Hm... mažam ir nevisi. Pas mus atsiranda tris vergai, kurių Kislario botagas nė nedasilytėjo. Kad visi teip dirbtų, kaip Varnas, Uola ir Ciprisas, butų nereiķalingas ir kumiso pažadėjimas.

— Tai kas jie do vienį?

— Karžygiai, paimti į vergiją laike kares pas Varną. Du yra gana turtingu ir galėtų išsipirkti, bet tavo tėvo gimnaitis Genel Nalin'e juos paslepė ir sake, už jokių turtus jiemdvim liuosybės neduosęs, nes jiedu juo sunu užmušė. Ali Baša jam turėjo prisiegti, kad jiedviejį iš vergijos nekuomet neišleisti.

(Toliaus bus.)

Tevynes Sargas“ ir „Zinyčia“

Tuodu laikrasceiu yra gaunam pas Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa.
„Tevynės Sargas“ kasuoja ant metu 1 dolerį.
„Zinyčia“ visi isėjusioje numeriai 1-5) gaunami už 60 centu.

Adresai Centraliszko komiteto Susilvenijimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalczinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyra, 46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
7. Dvasiszkas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluszauskas, Forest City, Box 338
- Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.
- Povylas Gaiztauckas, 24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
- L. K. Karalius, 525 Columbia ave. Baltimore, Md.
- M. Schermis, 113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.
- Mikolas Miszkunas, 22 Hartford str. Newark, N. J.
- J. Macziulaitis, 165 Ferry Str., Newark, N. J.
- J. Rabikauckas, 17 So. 3rd str. Brooklyn, N. Y.
- A. Kozlevskis, 108 Shelly str. Pittsburg Pa.
- James W. Rikteraišis, Waterbury, Con.
- S. P. Tananoviczia, 9992 Auburn ave. Chicago Ill.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokejimu. Raszyk tuojaus ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrybelės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didziausiam pas rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelniu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowskis

vieniatinė katalikiszka

Agentura Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.
298 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro
Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriausią kompaniją už žemą prekę, siunzia pinigus in Europą per ranašlavą banką.

Visoki prisiantimai daesina greitai ir teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro Gomozo ir Alejaus.

S. JARMUŁOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz ušlaiau **BANKA**

kurioje galite saugiai sidet savo pinigus, teiposgi iszmainau pinigus visu žemiu.

AGENTURA visu laiviniu kompanija ir gelezinkelio tikietu. Szipkortes į ir isz Europos.

Teipgi siunzciu pinigus į visas dalis svieto ir iszduodu vaksenus ant visu didziuju miestu Europos.

Bankas Europoje,
Hamburg: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkinu ir kitokiu **Žvakiau.**

Žvakės iszdirbtos isz geriausio ir gražusio vasko. Labai gražiai iszrodo, yra į kitu iszdirbėju žvakės sunkenes ir pigenes. Kurie guod. kunigai musu žvakės mėgino, visi yra tikrai užganėdinti. Adresnokite:

MACK, MILLER CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas

Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine ranka, einant į miestą.

Tai puikusia ir szvariausia vieta dėl svetelių ir labai paranki dėl tu, kurie atkelaus į Shenandoah, Pa. Apart visokių ariekų ir alaus turi didelį zopostą pargabentų isz Europos visokių vynu, cigaru, o teipogi prilanko visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti nakvynę ir prieteliszką rodę visame. Yra tai vienatine ir puikusia vieta cielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siunzciu pinigus į visas dalis svieto.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknius isz geriausio **kaszmiro** su puikam pamuszu už

\$3.50

Kamzoz 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau.
Kunigiszkos suknius \$12.00 ir augszciaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszciaus. Paltos extra \$20.00 aug-zciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.,

New York

CHAS B. KLOSTER,
Successor to
ANTON KLOSTER,
Altar Builder, Sculptor & Carver,
 DESIGNER AND BUILDER
 —OF ALL KINDS OF—
 Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.
 Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings.
 No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, *New York.*
 —PLANS ON APPLICATION.—

ANTON KLOSTER,
 ARCHITECT,
 Churches & Schoolhouses especialy.
 No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, *New York.*

Geriausia ir pigiausia vieta
 del pirkimo

Siuvamu maszinu

Jurgi Matulevicziu.

Naujos maszinos nuo \$ 15.00 augstzyn, nepogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilaikau.

Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas mane perka maszina.

256 Grand str. *Brooklyn, N. Y.*

BENZIGER BROTHERS
36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Iszdirba
 KARUNU,
 VELLAVU,
 ir yvairiausių
 ŽENKLELIU
 Teipgi specialiskai darome
 szilkinius ir
 aukšinius ISZ-SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsiame prebas ir tavoru prekes, teipogi ir didelę ilustravota katalogą prisiųsime. Raszyk ant adreso:

Benziger Brothers,
 36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Sens Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros iszberima, spuogų, skaudanczių gerkles, liežuviu, burnos ir nosies, akamsingų užtiminių kirkszių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nu garoje, skausmą galvos, gelimą kanlu, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėlių, szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiovą, inkstų ir pusles uždegimus, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vis atinai zinoma, kuri smarkiausias ner vy ligas, slabbumą isz priezasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo kanczių, pražudyta energiją, melancholia, svalgulį, drebėjimą, iszgytį, nevaisingumą, pastovineciai isgydo.

Asz turiu viską, kas del gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ligiausių tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsina si specialistais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie piriaus gydesi pas daktarus, garsinančiuosius gabiais daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugyszczių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavinių patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seuiusias ir geriausias, o užcėdyt laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoja gruntuamą, greitą ir pigų iszgydimą, Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

S M I T H & S
 SENAS
 pecijalista

Neužmirskit adreso:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greiciausių laivų už pigiausių preke. Esu užtvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Rotterdam. Siuncziamie pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susiszkėti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožnu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolrių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir iszmitti gali kožną dieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak. Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus
darbus gerai, pigiai ir greitai;DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSZIŲ, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORIZSKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užtedytk pinigus ir su
drujtk savo sveikatą pirkdamas valgius pas**I. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Duodu žinoti visiem lietuviam tautieciam,
juog nuo 1 Geguzio (Mojaus) bus atidaryta
mano nauja krautuvė vyrizskų siutų po Nr.
144 Grand str., Brooklyn, N. Y.Asz esiu jum jau gerai žinomas, nes ilgą laiką lai-
kiau krautuų vyrizskų drapanų ant 48 Grand str., bet
nuo 1 Mojaus iszskraustau ant 144 Grand str. ir per tai
lig tam laikui turiu ant pardavimo daugelį siutų už labai
pigią prekę. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pir-
kinio gaus da gerą dovana.

Naujos krautuvės adresas :

Ellis S. Lewis

144 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukorizskus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baž-
nytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventųjų stovyklas ir t. t.Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignosellus
ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.

New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi amotus skiolus, Ryne, Ratisbosenje, Cincinnati ir New York'e.

The Lowe Painless Den-
tal Parlors.Geriausi Dentistai, nes traukia dantis be jokio
skaudejimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Aucsinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas \$50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mandagliai pa-
tarnausime „Žvaigždės” skaititojams.Mes isztrauksim dantų dovana, jei reikalausit ko
daugiaus.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

„KATALIKAS“
Lietuviskas Sanvair-
tinis laikraštis.

Iszeina Chicago, Ill.
Kasztuoja ant me-
ut \$1.50.

Norinti uzsisazyt,
turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorinas Vyna

— GAUSITE PAS —
Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.

Importuoja jie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

Sveikatos Namai
ir Ligonbutis
del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose diense.

Mes apajijam isgydyti kiekviena moterį visokiose ligose, ne-
larant operacijos Mes uztikrinam kiekviena moterį, juog viską at-
liekame be mažiausio skaudėjimo su didžiausia storone su pagalba
mokyti gydytojų lavinusiųjų per 20 metų Europoje, profesorių, moteriu
gydytoju ir geriausiu dazūretoju.

Uztikrinam, juog kiekviena ligą užlaikysime slapybėje. Jaigu
kuris ne galėtume isgydyti, bus sugrąžinti pinigai.

Atsakymus ant laiszku duodame kuonuogreicziausei. Ligonius
evancizius Chicagoj, arba nuo trukio stacijos, parsivežam karietoje.
k, zinoma, turite duoti apie savo pribuvimą žinoti pirmiau.

Examinuojame kiekviena užlyką ir atengones kiekvienam
išganapadaryt.

Norédama geriau viską dazūzinti, atsiszauk ant szio adreso:

Dr. PALMER, Sekretorius

3312 So. Malstead str. Chicago, Illinois.

WHALEN BROS.

Pristatytojai visumeniszko namu
intaisymo.

219, 221, 223, 225, 227 GRAND STR.
164, 166, 168, 170 SMITH STR.
BROOKLYN, N. Y.

Didysis Paskolinimu Butas.

Furniszu, Karpetu, Rubu.

Mūsų iszlygos:

\$15.00	vertybė 25c.	ant savaitės	\$100.00	vertybė \$1.50	ant savaitės
\$30.00	" 50c.	" "	\$150.00	" \$2.00	" "
\$45.00	" 76c.	" "	\$200.00	" \$2.50	" "
\$60.00	" \$1.00	" "	\$250.00	" \$3.00	" "

MIKOLAS GANO, Artista Malforius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveiklai tikrai aliejinėmis farbomis ir
pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, te prisiuo-
cia man savo photographiją, kuri gali būti kad ir mažiukė, ant blekės
nutraukta, bile aiszki. Drapanos gali būti permaintytos pagal asabo
norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunziu be rėmų į kra-
noją. Mano dirbtuvėje turiu daugelį mūsų didvyrių portretų kaip
tai: Vytauto, Adomo Mickieviciaus ir k. ant parlavimo.

Tautiečiai! Nesiduokite save bile kokiam fuzerui apgaudinėti
kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet krepkietės prie saviz-
kio, kuris yra tikras artistas ir jau tukstanziniai lietuvių jo puikiais
portretais puosžia savo namus.

Rasydami pas mane teip adresuokite:

Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE

Shenandoah'o, Pa., Lietuviai!

Ar jau jus visi zinote, kad' asz
szimet isitaisiau

savo lochn mesinyczia?

Jei norite buti sveiki, tai valgy-
kite sveika, namieje piautų
gyvulių mēsa, ir kurios galite
gauti mano mesinyczioje.

Su godone

Raulas Czerneckis

SHENANDOAH, Pa.

234 Oak Str. 234.

Temikiv Lietuviai.

„Zvaigždės“ spautuvėje gali-
ma gauti naujai spaudintu malda-
knygiu „Malda Vainikėlis“. Pra-
stesninose ir gereseiuose apda-
ruose, pradėdant nuo 25c.

Taipogi iszejo isz po spaudos
naujos knygos:

Aventino neregė — labai puiki
istorija isz pirmuju amžiu krik-
czionystės, su paveikaisiais, prekė
20 centai.

Pirmutinis ballus — komedija
vienne akte (del teatro), labai
puiki ir juokinga, prekė 10c.

Dėn Sala — labai žūimanti apy-
saka, prekė \$1.00.

„Sventosios“ Rossijos misijo-
nieriail — labai užimanti knyga,
vos dabar iszejo isz po spaudos.
Kas nusipirks, nesigraudina. Pre-
kė 75 centai.

PALACE HALL,

HENRY GERKEN Prop.

80 - 93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.

Svetainė parsamdoma, del veselijų,
balių, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausi ir uz pigiausia
prekų.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherup.

52 ELDRIDGE Str. New Yor.

Tarp Canal ir Hester ulyczių.

OFISO VALANDOS.

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 8997 Spring.

Jurgio Hoffmano Optieka
103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo isleidiama)

Pats padarytojas ir laikytojas
trejankos ant visos Amerikos, pa-
daryta isz penkes dešimtis dviejų
visokių auguoliu ir žoliu, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retalieszkai, svarą už viena dolerį,
ir teipgi parduoda ketvirta dal
svaro už 25 centus už paka, ir
pardavinėja laikytojams trejankos,
kiek katras reikalauja, deazimte
svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti
pagal senoviszką ir europiezišką
madą, aptiekoj raudasi, ka p te
berbu, žolij ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz ma-
nėtu giduolių, galite siusti pinigus
per Money Order, o asz jum pri-
simn per express reikalingu daik-
tu. Hoffmano Reumatizmo gy-
dulois \$9.00, tikras iszgidipimas;
Hoffmano plancezių gydulkruo-
pės del kraujo, dvidezsimtis viena
giduolkruopė į deazimte už 15 centų.

Hoffmano kosulio maizimas 25
centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Uziainko visokius gėrymus, kalpo tai:

• VYNA, SZNAPSA IR ALU.

No. 101 & 103 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki sale del mitingų, reas

Uj ir teip visokių susirinkimu.

Sv. Juozapo ir sv. Kazimiero
draugystės laiko ezion savo susirink-
timus.

Jokia vieta nera geresne

pirkimui savo Kaledinių dovanų, kaip sžitas sžtoras.

Jus turite czion didę paskyrą, nėra randasi daugybę visokių daiktų po 25c. ir 50c., kurie gadyjasi puikioms dovanoms.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Pasiziurekite paskyrą

Pasiziurekite zabovos daiktus

Dovanos daiktu visokio budo

Ateikit czion su menkiausias pinigais ir jus galėsit apdovanoti kokį prietelį, turėdami tik menk kasztų. Kiekvienas daiktas yra siskiai isdėtas ir su preke apzengkintas. Jokis sžtoras neturi geresnę paskyrą ir neparduoda už teip žemas prekes tokius daiktus, kurie rodos gerą pinigą turėtų kasztuoti.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIAUSIAS LAIKRASZTIS
FORMATE KNYGOS.

Talpinasi sčropsniai garsiausiu musu rasztioninku. — Prekė ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienas atskirum knygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir rasztyti gromatoms toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidojo ant visokiu kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL

Gyvesimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

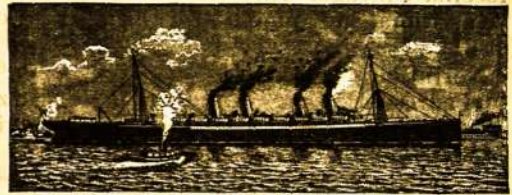
Telephone 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 metu

Name Staats-Zeitung, prie užvažavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sinzejami pinigūs į visas dali svieto piget. sauget ir

ISZDUODAMĖ SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPO S
Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainyiu, kaipo tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Iz New Yorko į Bremą ant Expresso	\$37.00,	ant reguliariszko	\$33.00
" " " į Hamburgą ant Expresso	\$35.00,	ant regul.	\$31.00
" " " į Antverpą	\$29.00,	ir į Rotterdamą	\$30.00
Iz Bremo į New Yorką ant Expresso	\$40.50,	ant reguliar.	\$38.50
" Hamburgo " " "	\$40.00	" "	\$32.00
" Antverpo " " "	\$38.50,	isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar sinzejam pinigūs tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50	40 rublių už	\$21.25
80 " "	\$16.00	25 " "	\$13.25	20 " "	\$10.75
15 " "	\$5.13	10 " "	\$5.50	5 " "	\$ 2.88

Dėlei artesnės žinios rasztyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 ady žai.

Lietuvisz a Aptiea

— ir —

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite czion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus ap-
tiekos tavorus, teip pat parsisiusdinti

tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiemims.

Parsisiusdintos tikros lietuviszkos Trajankos, $\frac{1}{4}$ lt. 25c.,
10 lt. \$5.00

Ullrich'o Rheumatizmo gyduolė (Liniment)..... 50c.

Ullrich'o Skilvio Laszų..... 50c.

Ullrich'o galvos svaudėjimo pulverio..... 3 pakeles 25c.

Musu ypatiszkas gyrus yra musu Gausių naikinto-
jas (Roach killer), gannamas vien pas mus — vienatijas
daiktas, kurs ant vis isznaikins gnusius, vartojamas visose
didiose hotelėse, gaspadose etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po mažiau.

Musu pirkėjai pasidžiaugia visų smagumų, kuriuos musu
paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite
siusti isz czional.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grandstr. Brooklyn, N.Y.

TELEPHONE CALL 436 WILLIAMSBURGH